Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

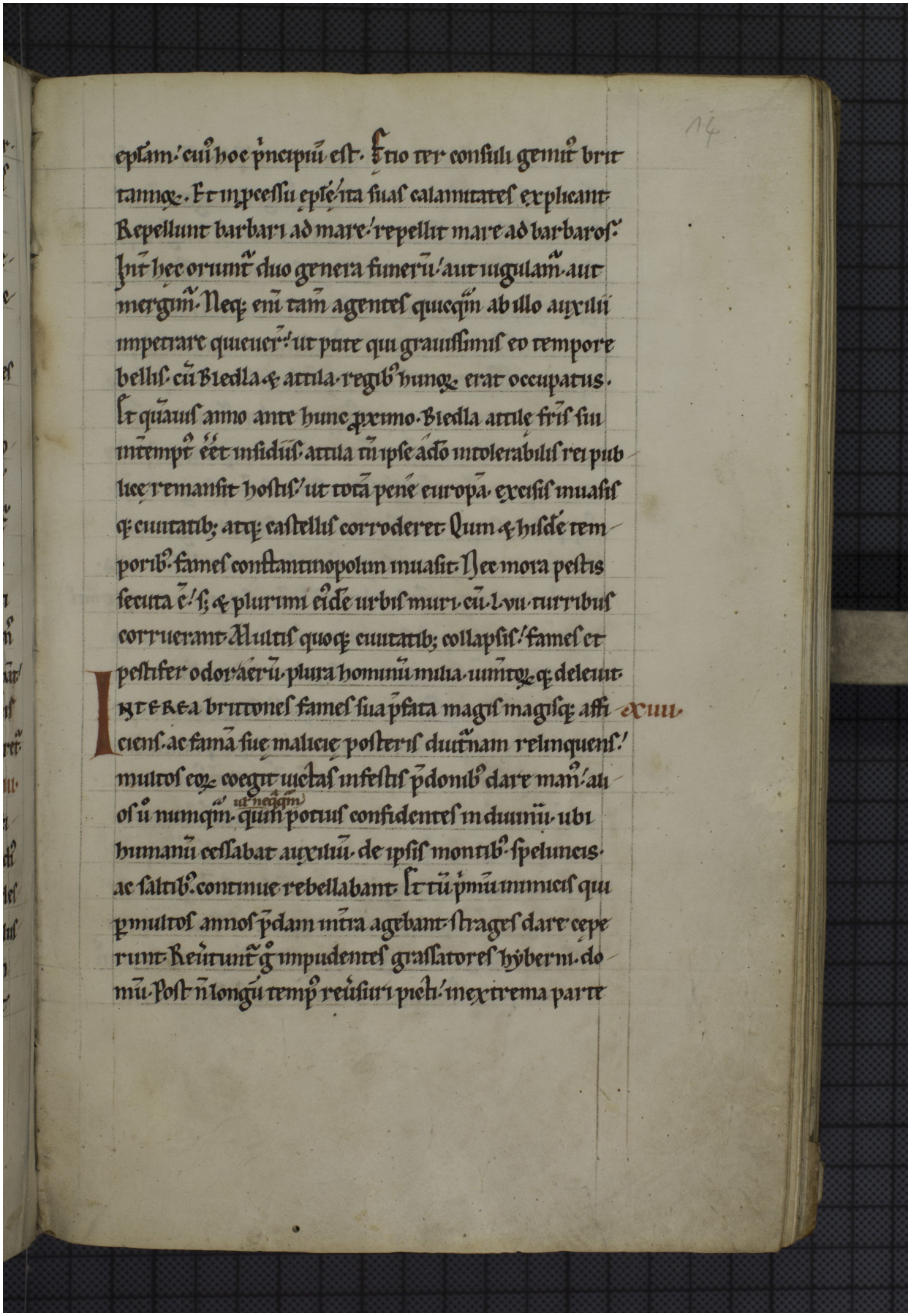

14

eplam: cui hoc pncipiu est. Eno ter consiliu gemit brit
tanniq. Et in pcessu eplē ita suas calamitates expleant
Repellunt barbari ad mare: repellit mare ad barbaros:
Int hec oriunt duo genera funeru: aut iugulam aut
mergim. Neq; enim tam agentes quecqm ab illo auxilii
impetrare quiuerent: ut pute qui grauissimis eo tempore
bellis cu Biedla & attila regib hunq; erat occupatus.
Et quauis anno ante hunc primo. Biedla attile fris sui
intempt eet insidiis attila tu ipse ado intolerabilis rei pub
lice remansit hostis: ut tota pene europa exercitis inuasis
q; ciuitatib; atq; castellis corroderet. Quum & hisde tem
porib fames constantinopolim inuasit. Nec mora pestis
secuta e: si & plurimi eide urbis muri cu .l. vii turribus
corruerant. Multis quoq; ciuitatib; collapsis: fames et
pestifer odor aeru plura hominu milia uumtq; q; deleuit.
Interea brittones fames sua pfata magis magisq; affi exiii
ciens. ac fama sue malicie posteris diutinam relinquens:
multos eq; coegit uicinas infestis pdonib dare man: au
os u numqm. ut neq; qm quim potius confidentes in diuinu. ubi
humanu cessabat auxiliu. de ipsis montib speluncis.
ac saltib continue rebellabant. Et tu pmu inimicis qui
p multos annos pdam intra agebant strages dare cepe
runt. Reiunt g impudentes grassatores hyberni do
mu. Post n longu temp reuisuri pieti: in extrema parte